

Balandžio 3d. Zyplių dvaro galerijoje vyko dailininkės Birutės Jakštienės darbų parodos atidarymas. Paroda lankytojus džiugins neilgai – tik iki balandžio 15 d. Tačiau paskubėti apsilankyti verta, nes B. Jakštienės, šiuo metu gyvenančios Kudirkos Naumiestyje, darbai žavi ne tik meno mėgėjus, bet ir žinovus. Dailininkei 2006m. suteiktas meno kūrėjos statusas. Tokio įvertinimo susilaukti gali tik aukšto meistriškumo menininkai profesionalai.

Menininkės kelio pradžia, impulsas, nulėmęs jos kūrinių tematiką ir stiliškumą, yra vaikystėje patirtas grožio pajautimas, stebint tuomet dar kupiną paslapčių gamtos pasaulį. Galime pastebėti, kad gamta B. Jakštienės drobėse pulsuoja gyvybe, spalvomis, o detalės išdidintos, lyg vaizdus fiksuotų ne suaugusio žmogaus akis, bet nuostabos ir pasigėrėjimo pasauliu kupinas vaiko žvilgsnis.

Dailininkė pasakoja, kad stipriausią įspūdį vaikystėje sukėlė kūdros vaizdas. Klestinti augmenija ir gyvūnija nedideliame mirguliuojančiame tvenkinėlyje ją tiesiog užbūrė ir tie kerai valdo dailininkę iki šiol: „Aš dažnai save pagaunu ten tebestovinčią...“, - susimąščiusi pasakojo atėjusiems į parodą lankytojams B. Jakštienė. Šią patirtį dailininkė perteikė eilėmis.

Stoviu prie kūdros.

Vasaros

slenka

dangum...

Švelnus ilgesys.

Tik pasaulis nubėgo tolyn.

Liko tie patys žolynai,

vanduo.

Atspindys...

Aš ir kūdra

susimirksim žaliom akimis ,

Tik pasaulis nubėgo -

Nesivijau.

Stoviu.

Vasaros bėga,

slenka...

Dangus.

Švelnus ilgesys.

“Draugo” inf.